

Вноситься

«   » _____ 2020 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України
спрямованих на запобігання виникнення і поширення коронавірусної
хвороби (COVID-19)

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Частину третю статті 2 Закону України «Про публічні закупівлі» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 9, ст. 89) доповнити абзацом дев'ятнадцятим такого змісту:

«товари, роботи чи послуги необхідні для виконання заходів, спрямованих на запобігання виникнення та поширення коронавірусної хвороби (COVID-19), а також локалізацію та ліквідацію її спалахів та епідемій. Перелік товарів, робіт чи послуг, необхідних для виконання заходів, спрямованих на запобігання виникнення та поширення коронавірусної хвороби (COVID-19), а також локалізацію та ліквідацію її спалахів та епідемій, затверджується Кабінетом Міністрів України».

2. Кодекс законів про працю України доповнити (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375) доповнити статтею 32-1 такого змісту:

«1.3 метою протидії коронавірусній хворобі (COVID-19) роботодавець може доручити працівникові виконувати протягом певного періоду роботу, визначену трудовим договором, поза місцем її постійного виконання (віддалена робота).

2. У випадку встановлення карантину, обмежувальних заходів, або добровільного перебування працівника на самоізоляції, якщо така встановлюється вказаними заходами, роботодавець може надавати працівнику відпустку без збереження заробітної плати на термін дії вказаних заходів.».

3. Прикінцеві положення Закону України «Про Державний бюджет України на 2020 рік» від 14 листопада 2019 року № 294-IX (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2020, № 5, ст.31) доповнити частинами дванадцятою та тринадцятою такого змісту:

«12. Установити, що розпорядники (одержувачі) бюджетних коштів (крім закордонних дипломатичних установ) у договорах про закупівлю товарів, робіт і послуг за бюджетні кошти можуть передбачати стовідсоткову попередню оплату товарів, робіт чи послуг, спрямованих на запобігання виникнення та поширення коронавірусної хвороби (COVID-19), а також локалізацію та ліквідацію її спалахів та епідемій.».

4. У Законі України «Про захист населення від інфекційних хвороб» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2000, № 29, ст. 228):

1) Абзац шостий частини першої статті 33 викласти в наступній редакції:

«заключні дезінфекційні заходи - заходи, що проводяться в осередку інфекційної хвороби після видалення з нього джерела інфекції. Заключні дезінфекційні заходи проводяться в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.»

2) статтю 28 викласти в такій редакції:

«Стаття 28. Санітарна охорона території України від занесення інфекційних хвороб, що мають міжнародне значення

Санітарна охорона території України забезпечується проведенням медико-санітарних заходів у пунктах пропуску через державний кордон та на всій території України. Правила санітарної охорони території України затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Медичний (санітарний) огляд у пунктах пропуску через державний кордон України, пунктах контролю, пунктах в'їзду-виїзду здійснюють підрозділи закладів охорони здоров'я, визначенні центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

Пропуск через державний кордон України пасажирів, екіпажів, бригад тощо, серед яких є особи з симптомами інфекційних хвороб, дозволяється після проведення медичного огляду цих осіб.

Вимоги та обмеження, встановлені за результатами медичного огляду є обов'язковими для виконання всіма юридичними та фізичними особами.

Закордонні дипломатичні установи України у разі виникнення в країнах їх перебування особливо небезпечних інфекційних хвороб терміново повідомляють про це центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я. З урахуванням епідемічної ситуації Кабінет Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я може встановити тимчасові

обмеження та особливі умови щодо транспортного сполучення з цими країнами, в'їзду в Україну іноземців та осіб без громадянства з цих країн, а також виїзд громадян України до цих країн.

В окремих випадках може бути встановлено вимоги щодо обов'язкової обсервації або самоізоляції на визначений строк осіб, що в'їжджають в Україну з указаних країн.

Питання ввезення в Україну харчових продуктів та нехарчової продукції регулюються спеціальними законами.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я оприлюднює списки країн із неблагополучною епідемічною ситуацією, а також перелік інфекційних хвороб та інших подій, що потребують проведення медико-профілактичних заходів у разі здійснення міжнародної поїздки до таких країн

Виїзд громадян України до країн, перебування в яких пов'язане з високим ризиком захворювання на інфекційні хвороби, дозволяється після проведення їм відповідних профілактичних щеплень за епідемічними показами.

Перелік контингентів осіб, яким відповідні профілактичні щеплення за епідемічними показами проводяться за кошти державного бюджету, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, в календарі щеплень.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, разом з іншими центральними органами виконавчої влади в межах їх компетенції проводить періодичний моніторинг виконання Міжнародних медико-санітарних правил. За результатами такого моніторингу розробляються і оприлюднюються періодичні звіти.

Для швидкого оповіщення про серйозні транскордонні загрози здоров'ю, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я забезпечує інтеграцію системи епідеміологічного нагляду до системи раннього попередження та реагування, що діє в Європейському Союзі. »

3) статтю 29 викласти в такій редакції:

«Стаття 29. Карантин

Карантин встановлюється та відміняється Кабінетом Міністрів України. Питання про встановлення карантину порушує перед Кабінетом Міністрів

України центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я за поданням головного державного санітарного лікаря України.

Рішення про встановлення карантину, а також про його відміну негайно доводиться до відома населення відповідної території через засоби масової інформації.

У рішенні про встановлення карантину зазначаються обставини, що призвели до цього, визначаються межі території карантину, затверджуються необхідні медико-санітарні та інші заходи, їх виконавці та терміни проведення, встановлюються тимчасові обмеження прав фізичних і юридичних осіб та додаткові обов'язки, що покладаються на них. Карантин встановлюється на період, необхідний для попередження поширення інфекційної хвороби, ліквідації епідемії чи спалаху особливо небезпечної інфекційної хвороби. На цей період можуть змінюватися режими роботи підприємств, установ, організацій, вноситися інші необхідні зміни щодо умов їх виробничої та іншої діяльності.

Організація та контроль за дотриманням встановленого на території карантину правового режиму, своєчасним і повним проведенням медико-санітарних заходів покладаються на місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування.

У рішенні про встановлення карантину, місцевим органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування може бути надано право:

1) залучати підприємства, установи, організації незалежно від форм власності до виконання заходів з локалізації та ліквідації епідемії чи спалаху інфекційної хвороби;

2) залучати для тимчасового використання транспортні засоби, будівлі, споруди, обладнання, інше майно підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності, необхідне для здійснення профілактичних і протиепідемічних заходів, із наступним повним відшкодуванням у встановленому законом порядку його вартості або витрат, пов'язаних з його використанням;

3) установлювати особливий режим в'їзду на територію карантину та виїзду з неї громадян і транспортних засобів, а у разі необхідності - проводити санітарний огляд речей, багажу, транспортних засобів та вантажів;

4) установлювати особливий порядок проведення медико-санітарних, у тому числі дезінфекційних, та інших заходів;

5) створювати на в'їздах і виїздах із території карантину контрольно-пропускні пункти, залучати в установленому порядку для роботи в цих пунктах військовослужбовців, працівників, матеріально-технічні та транспортні засоби підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності, частин та підрозділів центральних органів виконавчої влади, що реалізують державну

політику у сферах оборони і військового будівництва, охорони громадського порядку.

У разі встановлення карантину місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування організують на території карантину роботу тимчасових спеціалізованих закладів охорони здоров'я з особливим протиепідемічним режимом - спеціалізовані лікарні, ізолятори, обсерватори, використовуючи для цього приміщення закладів охорони здоров'я, оздоровчих, навчальних закладів, житлових приміщень тощо. Порядок створення та функціонування тимчасових спеціалізованих закладів охорони здоров'я з особливим протиепідемічним режимом встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

Обов'язковій госпіталізації у тимчасові спеціалізовані заклади охорони здоров'я підлягають хворі на особливо небезпечні та небезпечні інфекційні хвороби, а також особи з симптомами таких хвороб.

Особи, які, перебуваючи на території карантину, мали достовірно встановлені контакти з хворим на особливо небезпечну інфекційну хворобу, підлягають госпіталізації в ізолятор або самоізоляції згідно з рекомендаціями центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

Особи, які мають підстави для залишення території карантину до його відміни, повинні протягом інкубаційного періоду відповідної хвороби перебувати в обсерваторії під медичним наглядом і пройти необхідні обстеження. Після закінчення терміну перебування в обсерваторії з урахуванням результатів медичного нагляду та обстежень їм видається довідка, що дає право на виїзд за межі території карантину. Форми медичних довідок, що видаються особам, які перебували в цих закладах, встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

На період перебування в спеціалізованих закладах охорони здоров'я, у тому числі й на самоізоляції під медичним наглядом, працівникам видається листок непрацездатності, який оплачується в розмірах і порядку, встановлених законодавством для осіб, визнаних тимчасово непрацездатними внаслідок захворювання.

На період дії карантину проведення органами державного нагляду (контролю) планових заходів із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності забороняється.»

4) статтю 36 викласти в такій редакції:

«Стаття 36. Порядок епідеміологічного розслідування епідемій та спалахів інфекційних хвороб

Усі епідемії та спалахи інфекційних хвороб підлягають епідеміологічному розслідуванню з метою встановлення причин їх виникнення, факторів передачі інфекції, визначення меж осередків інфекційних хвороб та масштабів поширення епідемії чи спалаху інфекційної хвороби, вжиття заходів щодо їх локалізації та ліквідації, а також виявлення осіб, винних у виникненні епідемії чи спалаху інфекційної хвороби.

Проведення розслідувань епідемії та спалаху інфекційних хвороб здійснюються фахівцями установ контролю та профілактики хвороб центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я із можливим залученням посадових осіб центральних органів виконавчої влади, що здійснюють державний нагляд (контроль) у сферах господарської діяльності.

На період розслідування вказаним фахівцям забезпечується безперешкодний доступ до території, приміщень та майна об'єктів, на яких проводиться розслідування.

Створення, зберігання та своєчасне оновлення необхідного запасу лікарських засобів, медичних імунобіологічних препаратів, дезінфекційних засобів тощо на випадок епідемій та спалахів інфекційних хвороб забезпечує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

Витрати на проведення розслідувань, включаючи вартість лабораторних досліджень, обстежень, випробувань, токсикологічних, епідеміологічних, гігієнічних та інших видів оцінок, а також витрати, пов'язані з ліквідацією їх наслідків, включаючи здійснення медико-санітарних заходів, дезактивації, дезінфекції, дезінсекції, дератизації, обстеження осіб, що перебувають у контакті з інфекційними хворими, профілактичних щеплень, інших робіт і витрат а також збитки, завдані за рахунок заподіяної шкоди життю, здоров'ю та майну потерпілих юридичних та фізичних осіб (далі витрати та збитки) відшкодовуються винною юридичною чи фізичною особою добровільно або у судовому порядку. У випадку неможливості встановити таку юридичну чи фізичну особу, витрати та збитки покриваються за рахунок Державного бюджету України.

Порядок проведення епідеміологічного розслідування епідемій та спалахів інфекційних хвороб і методика розрахунку витрат та збитків затверджується Кабінетом Міністрів України.

За період роботи з ліквідації епідемій і спалахів інфекційних хвороб, а також в осередках особливо небезпечних і небезпечних інфекційних хвороб посадові оклади медичним та іншим працівникам встановлюються в порядку і розмірах, визначених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує

формування державної політики у сфері трудових відносин та соціального захисту населення»

5. У Законі України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1994, № 27, ст.218):

1) частину першу статті 31 доповнити абзацом такого змісту:

«центри з контролю та профілактики хвороб центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;»;

2) у статті 32:

частину першу та другу викласти в такій редакції:

«Перший заступник керівника центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я за посадою є головним державним санітарним лікарем України.

Головний державний санітарний лікар України має двох заступників, у тому числі одного першого. Першим заступником та заступником головного державного санітарного лікаря України призначаються посадові особи центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.»

6. Статтю 247 Митного кодексу України (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2012, № 44-45, № 46-47, № 48, ст.552) доповнити частиною одинадцять наступного змісту:

«11. Митне оформлення товарів, перелік яких затверджений Кабінетом Міністрів України, призначених для запобігання виникнення і поширення коронавірусної хвороби (COVID-19) здійснюється позачергово в пріоритетному порядку.».

7. Статтю 3 Закону України «Про митний тариф» (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2014, № 20-21, ст.740) доповнити частиною четвертою наступного змісту:

«4. Митне оформлення лікарських засобів та виробів медичного призначення, призначених для запобігання виникнення і поширення коронавірусної хвороби (COVID-19), перелік яких затверджений Кабінетом Міністрів України, здійснюється без сплати ввізного мита.».

8. [Підрозділ 10](#) розділу XX "Перехідні положення" Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 13-17, ст. 112) доповнити пунктом 16-2 такого змісту:

«16-2. Тимчасово, на період здійснення заходів щодо запобігання виникнення і поширення коронавірусної хвороби (COVID-19) звільняються від

оподаткування податком на додану вартість лікарські засоби та вироби медичного призначення, перелік яких затверджений Кабінетом Міністрів України».

9. Частину 2 статті 14-1 Закону України «Про торгово-промислові палати в Україні» викласти в наступній редакції:

«2. Форс-мажорними обставинами (обставинами непереборної сили) є надзвичайні та невідворотні обставини, що об'єктивно унеможливають виконання зобов'язань, передбачених умовами договору (контракту, угоди тощо), обов'язків згідно із законодавчими та іншими нормативними актами, а саме: загроза війни, збройний конфлікт або серйозна погроза такого конфлікту, включаючи але не обмежуючись ворожими атаками, блокадами, військовим ембарго, дії іноземного ворога, загальна військова мобілізація, військові дії, оголошена та неоголошена війна, дії суспільного ворога, збурення, акти тероризму, диверсії, піратства, безлади, вторгнення, блокада, революція, заколот, повстання, масові заворушення, введення комендантської години, експропріація, примусове вилучення, захоплення підприємств, реквізиція, громадська демонстрація, блокада, страйк, аварія, протиправні дії третіх осіб, пожежа, вибух, тривалі перерви в роботі транспорту, регламентовані умовами відповідних рішень та актами державних органів влади, закриття морських проток, ембарго, заборона (обмеження) експорту/імпорту тощо, а також викликані винятковими погодними умовами і стихійним лихом, а саме: епідемія, карантин, сильний шторм, циклон, ураган, торнадо, буревій, повінь, нагромадження снігу, ожеледь, град, заморозки, замерзання моря, проток, портів, перевалів, землетрус, блискавка, пожежа, посуха, просідання і зсув ґрунту, інші стихійні лиха тощо».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кожні 3 місяці Кабінет Міністрів України подає Верховній Раді України звіт про виконання цього Закону.

Голова

Верховної Ради України